

fordi jeg ikke troer, at der derved er givet Præsten nogen Lettelse, han kan ikke derfor blive fri for at deeltage i noget Forstanderskab, og han kan heller ikke blive fri for at blive i Forstanderskabet lige til Slutningen; altsaa han sparer ikke nogen Tid derved; men han vil komme i en forkeert Stilling, idet han skal overvære Forhandlingen, uden at han som i Skole- og Fattigvæsenets Sager kan yttre sig eller afgive sin Stemme. For at forebygge denne skjæve Stilling er det, at jeg har tilladt mig at stille Forslaget, ligesom jeg ogsaa troer, at enhver Forandring, naar den ikke er en Forbedring, er utilraadelig. Den Omstændighed, at der er stillet Præsten i Udsigt, at han kan blive fri for disse ubetydelige Sager, men netop derved komme i en geneert og trykkende Stilling, kan jeg ikke ansee for Andet end en Lettelse, der paatvinges ham, men det gaaer hermed som med andre Goder, at naar de paanødes og paatvinges, er man i Almindelighed ikke taknemmelig derfor.

Ordføreren: Den ærede Taler glemmer, at Loven ikke er givet for at give Præsterne et Gode, det er af ganske andre Hensyn, at man er kommen til at tale om Præstens Stilling og foreslaae, hvorledes den fremtidig skal være. Det er nemlig skeet af Hensynet til Befolkningen, saaledes som jeg før gjorde opmærksom paa, men som den ærede Rigsdagsmand aldeles synes at have overseet. Ja, dersom Loven var givet blot for at give Præsten en Lettelse, saa vilde den ærede Rigsdagsmand have Ret, men det er Noget, som slet ikke ligger for. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at Præsten vilde komme i en skjæv Stilling, ved at tvinges til at overvære Forhandlingerne, hvor han ikke har Stemmeret, saa besroer dette paa en Misforstaaelse. Saa snart nemlig Fattigvæsenets og Skolevæsenets Sager ere afgjorte, saa har Præsten fuldkommen Frihed til at gaae; han er ikke tvungen til at blive, saa at den skjæve Stilling, som den ærede Rigsdagsmand frygtede for, at Præsten vilde komme i, slet ikke eksisterer, medmindre Præsten foretrækker at blive, men gjør han det, saa er det, fordi han ikke anseer det for en skjæv Stilling.

Møller: Jeg kan ikke skjønne, at det kan være i Communernes Interesse, at Præsten ikke skal tage Deel i alle de Sager, der forhandles af Sogneforstanderskabet; jeg troer, at han ogsaa derved kan tjene Menigheden. Naar den ærede Taler har sagt, at Præsten, efterat Fattig- og Skolevæsenets Sager vare afgjorte, kunde gaae sin Vej, saa er det vel ganske rigtigt, men det er undertiden temmelig vanskeligt, fordi de, der have Noget at andrage, ikke møde saa bestemt, at Præsten kan forlade Forstanderskabet; inden alle Sager ere sluttede; ialmindelighed tager ogsaa Præsten hjem med de Forstandere, som boe i den By, hvorfra han er, og han vil altsaa nødvendig forlade Mødet, inden Alle ere færdige, ligesom han og er nødt til at blive tilstede, naar Mødet er i hans eget Hjem.

L. C. Petersen: Jeg skal tillade mig at gjøre den Bemærkning, at den ærede sidste Taler aldeles synes at have overseet, at Sogneforstanderskabet holder mange Møder, hvor Fattig- og Skolevæsenets Sager slet ikke forhandles, saa at en af de Forudsætninger, hvorfra han gif ud, aldeles ikke er tilstede.

Møller: Jeg vil kun bemærke, at dette ikke har været Tilfældet, hvor jeg har deeltaget i Forstanderskabsmøder.

Da Ingen iøvrigt begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 2:

a. efter „Antal“ 1ste Linie indskydes: „Sognepræsten fraregnet“ vedtoges eenstemmig med 77 Stemmer.

2) Sammes Forslag:

b. „de valgte Medlemmer“ forandres til: „de Medlemmer, der nu blive at vælge“ vedtoges eenstemmig med 77 Stemmer.

3) Forslag af Minoriteten (Møller):

at anden Passus forandres saaledes: „Sognepræstens Stilling til Forstanderskabet forbliver som hidtil“ forkastedes med 70 mod 9 Stemmer.